

Den tyske indkomst medregnes ved opgørelsen af personens danske skattepligtige indkomst. Creditmetoden medfører, at den danske skat af den skattepligtige indkomst nedsættes med den tyske skat af den tyske indkomst, jf. litra a, punkt aa. Nedslaget kan dog højst være den del af den danske skat, som forholdsmæssigt falder på den tyske indkomst (efter forholdet mellem den tyske del af den samlede skattepligtige indkomst og den samlede skattepligtige indkomst), jf. litra b.

Tilsvarende gælder for formue i Tyskland, som kan beskattes i Tyskland, jf. litra a, punkt bb, og litra b.

Efter litra c skal Danmark dog fritage danske moderselskaber for dansk skat af udbytte, som de modtager fra deres tyske datterselskaber (eksempion).

Efter litra d gælder eksempionsmetoden dog kun i det omfang, hvor overskuddet i det tyske datterselskab er omfattet af en beskatning i Tyskland eller en beskatning andetsteds, som er sammenlignelig med dansk selskabsbeskatning, eller udbytterne fra det tyske datterselskab dækker over udbytter fra aktier eller andre rettigheder i et selskab, som er hjemmehørende i et tredjeland, og de sidstnævnte udbytter ville være fritaget fra dansk beskatning, såfremt disse aktier eller andele var direkte ejet af det danske selskab.

Meningen med litra c og d er, at udbytter fra et tysk datterselskab skal være fritaget for dansk beskatning i samme omfang, som de ville være fritaget for dansk beskatning efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3 (dvs. fritagelse for dansk beskatning, når udbyttet hidrører fra et eller flere udenlandske selskaber, hvor den selskabsindkomst, der ligger til grund for udbyttet, er blevet beskattet efter regler, som ikke i væsentlig grad afviger fra reglerne her i landet).

Baggrunden for disse regler er ønsket om at undgå eksempion, når et dansk moderselskab modtager udbytter fra dets tyske datterselskab, som igen har modtaget udbytter fra et datterdatterselskab i et skattelyland uden tysk beskatning. Tyskland fritager nemlig tyske moderselskaber for tysk selskabsskat af udbytte fra datterselskaber i et andet land, hvis det er aftalt i den tyske dobbeltbeskatningsoverenskomst med dette land, eller hvis datterselskabet er hjemmehørende i et udviklingsland.

I tilfælde, hvor et dansk moderselskab ikke bliver fritaget for dansk beskatning af udbytter

fra dets tyske datterselskab, skal den danske skat af udbytterne nedsættes under hensyn til den tyske skat, som er betalt af det tyske selskab af den indkomst, hvoraf udbyttet er udloddet, jf. litra e (datterselskabslempe).

Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Tyskland eller ejer formue i Tyskland, som efter artikel 6–23 kun kan beskattes i Tyskland, skal Danmark lempe dobbeltbeskatning efter metoden eksempion med progressionsforbehold, jf. litra f.

Dette medfører, at den tyske indkomst medregnes ved opgørelsen af personens skattepligtige danske indkomst. Den danske skat af den skattepligtige indkomst nedsættes med den del af den danske skat, som forholdsmæssigt falder på den tyske indkomst (efter forholdet mellem den tyske del af den samlede skattepligtige indkomst og den samlede skattepligtige indkomst).

Det samme gælder for lønindtægt, som kan beskattes i Tyskland. I litra g er dog indsat en betingelse om, at Danmark kun anvender eksempionsmetoden for løn, hvis arbejdstageren kan dokumentere, at de tyske skattemyndigheder har taget skridt til opkrævning af tysk skat.

Baggrunden for, at Danmark også anvender metoden eksempion med progressionsforbehold for lønindtægt fra arbejde i Tyskland er, at Tyskland opkræver relativt høje arbejdsmarkedsbidrag af danske lønmodtagere ved lønarbejde i Tyskland.

Kapitel III

Beskatning af dødsboer, arv og gave

Kapitlet er opbygget på den måde, at i artikel 25 er reglerne om retten til at beskatte, dvs. opkræve afgift af boer, arv og gaver, i artikel 26 er metodebestemmelsen, i artikel 27 er en undtagelse fra artikel 4 om skattemæssigt hjemsted, og i artikel 28 er en regel om fradrag for gæld.

Udgangspunktet er, at der kan opkræves afgift i det land, hvor afdøde eller gave giver var hjemmehørende på tidspunktet for dødsfaldet eller ydelsen af gaven (bopælsstaten). Dette land fastlægges efter artikel 4, men der er en undtagelse i artikel 27.

Artikel 25, stk. 1–2, har dog regler om afgift i det andet land end afdødes eller gavegivers bopælsstat. Hvis en del af boet eller gaven be-